

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXX. E maris fluctib, Virginis pietate, & ipsamet ducente, uir
qui peregrè proficiscebatur, emergit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

MIRAC. VLRG. XXX. u. dñs m̄s
E maris fluctib., Virginis pietate, & ipsamet ducente, vir,
qui peregr̄e proficisci batur, emergit.

Episcopus cum plurimis aliis peregr̄e profici-
scens, nauim conciderat. grauiter afflictam
& ualde quassam nauim uidens nauita, de illa
actum iam esse existimat, quae fluctus recipiebat,
una cum episcopō, & aliis primatib. in lyntem de-
scendit. illuc certatim omnibus confugere nitentib.,
unus labens in mare submersus est. Eos, qui in nauī
permanerant, de imminenti periculo nauita certio-
res facit; qui Deum innumerabilē uotis obsecrabāt.
Dum ad coelum iam manus omnes tetēdissent, sta-
tim nauis ab undis fuit abrepta. Hoc uidens Episco-
pus, non sine dolore, & lacrymis illo ī animas Deo
piè commendabat. Quinetiam idem oculos nunc in
hanc, nunc in illam maris partem uertens, submer-
forum cadauera intuens, ē turbulentis undis excun-
teis candidissimas columbas uidit, quae celeri uola-
tu superas coeli parteis transcendebant. Pro certo ha-
bitum est, eas esse illor. animas, qui in mare decide-
rant. Episcopus, qui prius illor. uicem doluerat, sibi
eandem mortem maximis uotis exoptabat. Ad littus
jam lynter appulerat; cū sibi omnes ob restitutum
amicum, quidnam ei salutem adtulisset, percuncta-
bantur. Eis ipse respondit: dum laberet, ex animo

Vir-

Virginem inuocaui, quae mihi misericordiae mater,
cum sub undis essem, auxilium tulit, meq. ueste sua
uelans, nunc ut uidetis, hucusq. deduxit. Id audiens
Episcopus una cum ceteris omnib. laetè, ac piè Deū,
Virgine inq. aeternis laudib. efferebant.

MIRAC. VIRG. XXXI.

*Pij quidam uiri, fracta nauis in mari, illa uerba recitantes
FELIX namq. es sacra virgo Maria, superstites ad littus
eiecti, periculo liberantur.*

Maris tempestate unà cum plurimis aliis, coenobij praefectus agitabatur. quare metuentes omnes, ne morti dederentur, alij hos, alij illos coelesteis in periculo, immortalia uota suscipientes orabant, ut sibi essent propitij. Videns praefectus à nemine Virginis nomen inuocari, dixit, cur alias precamini; eius uero, quae nos magis seruare potest, nullā retinetis memoriā? Rem piam certè geritis; sed melius uobis consultum erit, si unà omnes Dei genitricem aduocabitis. Quod ubi intellexere, eam omnes obtestabantur, ut sui miseresceret. Praeterea praefectus, quamuis inedia fessus esset, toto .n. biduo tempestate ingrauescente, nullum cibum ceperat, unà cum alijs illam hymni partem memoriter recitabat; FELIX es sacra Virgo, & laude dignissima, quia ex te ortus est sol iustitiae Christus Deus noster. His piè peractis, in suprema ipsius nauis mali parte splendidissimam lucem conspexerunt, quae noctis tenebras admirabilem splendorem afferens dissipulerat